

Het wonder van Kerst

WILKIN VAN DE KAMP

Voor tekstvermelding is, tenzij anders aangegeven, gebruik gemaakt van The Message vertaling. Bij andere vertalingen geldt als afkorting:

BGT = Bijbel in Gewone Taal

HSV = Herziene Statenvertaling

NBG = Nieuwe Vertaling NBG 1951

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling

Het wonder van Kerst

Copyright © 2023, Wilkin van de Kamp

Omslagontwerp en vormgeving binnenwerk: Jore ontwerp

Druk: Wilco B.V.

Eerste druk (50.000 exemplaren)

Uitgave: Vrij Zijn, Aalten

www.vrijzijn.nl

info@vrijzijn.nl

Nur: 707

Alle rechten voorbehouden.

Dit is een gratis boek en niet bestemd voor de verkoop.

Inhoud

Breekbaar in mensenhanden	6
Het wonder van Kerst	9
God is in onze huid gekropen	21
Een andere versie van het kerstverhaal	25
De verborgen jaren van Jezus	29
De genade van God was op Jezus	35
Jezus verlaat zijn vaderlijk huis	37
De grote test	39
Jezus maakt zijn missie bekend	43
De lijdensweg van Jezus	47
Een ander perspectief op het lijden van Jezus	49
Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren	51
Aan het kruis vond een omwisseling plaats	57
Maria's getuigenis van wie Jezus is	61
Het wonder van Pasen	63
Het 'dwaze' verhaal van Jezus	69
Gods liefde is aandoenlijk en dramatisch	73
Kerst keert alles om	76
Eindnoten	79

Breekbaar in mensenhanden

Wie vestigt zijn hoop op een Kind,
in een wereld die gebroken,
van licht en hoop verstoken,
de weg naar de vrede niet vindt?

Maar wijzen aanbidden dit Kind:
Hij die alles heeft geschapen,
ligt nu stil op stro te slapen.
Gezegend is wie Hem hier vindt.

Nog nooit was Hij zó dichtbij.
Zichtbaar, tastbaar.
Hij heeft ons lief als geen ander.
Kostbaar, kwetsbaar.
Hij geeft zichzelf
breekbaar in mensenhanden.

Dit Kind is het reddende Licht,
dat de wereld zal bevrijden
uit al haar schuld en lijden.
Hij toont ons zijn Vaders gezicht.

Ik vestig mijn hoop op dit Kind.
Hoe mijn leven ook zal lopen,
Hij zet de hemel open
voor wie Hem gelooft als een kind.

Tekst: Harold ten Cate

Het wonder van Kerst

Heel veel anderen hebben al geprobeerd een samenhangend verhaal te schrijven over de wonderbaarlijke oogst van de Geschriften en de geschiedenis die onder ons heeft plaatsgevonden. Ze gebruikten daarvoor de verslagen die ze van de oorspronkelijke getuigen hadden ontvangen. Omdat ik al die verslagen tot in detail heb bestudeerd, vanaf het allereerste begin, heb ik besloten ze voor jou, zeer geëerde Theofilus, op schrift te stellen. Zodat jij niet zult twijfelen, maar overtuigd zult zijn van de betrouwbaarheid van dat wat jou onderwezen is.¹

Lukas (± 60 jaar na Christus, arts en schrijver)

God stuurde de engel Gabriël naar Nazareth, een stad in Galilea. Elisabeth was toen zes maanden zwanger. De engel ging naar Maria, een jonge vrouw die zou gaan trouwen met Jozef. Jozef kwam uit de familie van koning David. De engel zei tegen Maria: “Ik groet je, Maria. God heeft jou uitgekozen. Hij zal bij je zijn.” Maria schrok van de woorden van de

engel. Ze vroeg zich af wat hij bedoelde. Toen zei de engel tegen Maria: “Je hoeft niet bang te zijn, Maria. God heeft je uitgekozen voor iets moois. Je zult zwanger worden en een zoon krijgen. Je moet Hem Jezus noemen. Jezus zal heel belangrijk zijn, Hij zal Zoon van de allerhoogste God genoemd worden. En God, de Heer, zal Hem koning maken, net zoals zijn voorvader David dat was. Jezus zal voor altijd koning van Israël zijn. Aan zijn macht komt geen einde.”

Maria zei tegen de engel: “Maar ik slaap nog niet met een man. Hoe kan ik dan zwanger worden?” De engel antwoordde: “De Heilige Geest zal bij je komen. En door de kracht van de allerhoogste God zul je zwanger worden. Daarom zal jouw Kind bij God horen, en zal Hij Zoon van God genoemd worden. Ook je familielid Elisabeth krijgt een zoon. Iedereen dacht dat zij geen kinderen kon krijgen. Maar nu is ze al zes maanden zwanger, terwijl ze toch al oud is. Voor God is alles mogelijk!” Maria zei: “Ik wil God dienen. Laat er met mij gebeuren wat u gezegd hebt.” Toen ging de engel weg.

Maria ging snel op reis. Ze ging naar het bergland van Judea, naar de stad waar Zacharias en Elisabeth woonden. Ze ging hun huis binnen en groette Elisabeth. Toen Elisabeth de stem van Maria hoorde, trappelde het kind in haar buik. De Heilige Geest kwam in Elisabeth, en zij riep naar Maria: “Jij bent gezegend, meer dan alle andere vrouwen! En ook het Kind dat je krijgt, zal gezegend zijn!” Elisabeth zei verder: “De moeder van de Heer is bij mij op bezoek. Wat een eer! Toen ik je stem hoorde, voelde ik het kind in mijn buik. Het trappelde van vreugde. Jij bent gezegend, Maria. Want jij geloofde dat God zou doen wat de engel je vertelde.”

Toen zei Maria: “Ik geef alle eer aan God. Ik juich voor Hem, Hij is mijn redder. Hij koos mij uit, mij, een heel gewoon meisje. Nu zal iedereen over mij zeggen: ‘Zij is gezegend.’ Want God, die machtig is en heilig, heeft iets geweldigs met mij gedaan. Aan mensen die naar Hem luisteren, geeft Hij zijn liefde, nu en altijd. God heeft zijn kracht laten zien: Trotse mensen jaagt Hij weg, en koningen pakt

Hij hun macht af. Maar gewone mensen maakt Hij belangrijk. Arme mensen geeft Hij veel, maar rijke mensen krijgen niets. God is zijn liefde voor Israël niet vergeten. Daarom helpt Hij zijn volk. Dat had Hij al beloofd aan onze voorouders, aan Abraham en aan iedereen die na hem kwam.' Maria bleef drie maanden bij Elisabeth. Daarna ging ze terug naar huis (Lukas 1:26-56, BGT).

Maria was verloofd met Jozef. Nog voordat zij het huwelijksbed met elkaar deelden, ontdekte Jozef dat zij zwanger was. (Van de Heilige Geest, maar dat wist hij op dat moment niet.) Jozef voelde zich vernederd, maar bleef edelmoedig en besloot om dit probleem in stilte op te lossen, zodat Maria niet te schande zou worden gemaakt. Terwijl hij naar een oplossing zocht, kreeg hij een droom. De engel van God zei in die droom: "Jozef, zoon van David, aarzel niet om te trouwen. Maria is zwanger van de Heilige Geest. Gods Heilige Geest heeft haar zwanger gemaakt. Ze zal bevallen van een zoon, en als dat gebeurt, moet jij, Jozef, Hem de naam Jezus geven

- “God redt” - want Hij zal zijn volk redden van hun zonden.” Hiermee zou de onvolgroeide boodschap van de profeet volgroeid raken: “Kijk hiernaar uit - een maagd zal zwanger worden en bevallen van een Zoon; zij zullen Hem Immanuel noemen (dat is Hebreeuws voor ‘God is met ons’).” Toen werd Jozef wakker. Hij deed precies wat Gods engel hem had opgedragen in de droom: Hij trouwde met Maria. Maar hij had geen geslachtsgemeenschap met haar totdat de baby was geboren (Mattheüs 1:18-25).

Het moet ongeveer in de tijd zijn geweest dat Caesar Augustus een volkstelling beval voor het hele keizerrijk. Dit was de eerste volkstelling die plaatsvond in de tijd dat Quirinius gouverneur van Syrië was. Iedereen moest op reis naar de geboorteplaats van zijn voorouders om zich daar te laten registreren. En dus ging Jozef, vanwege de volkstelling, van de Galilese plaats Nazareth naar Bethlehem in Judea. Bethlehem is de stad van David, en als nazaat van David moest hij daarnaartoe. Hij ging samen met zijn verloofde, Maria, die zwanger

was. Terwijl ze daar waren, brak het moment aan dat Maria moest bevallen. Ze beviel van een Zoon, haar eerstgeborene. Ze wikkelde Hem in een deken en legde Hem in een voerbak omdat er geen plaats was in de herberg.

Vlakbij kampeerden herders die 's nachts waakten over hun schapen. Plotseling stond de engel van God tussen hen in en Gods glorie omstraalde hen. Ze waren doodsbang. De engel sprak: “Wees niet bang. Ik ben hier om een geweldige, blijde gebeurtenis aan te kondigen, die voor iedereen, wereldwijd, bestemd is. Er is zojuist een Verlosser geboren in de stad van David; een Verlosser die zowel Messias is als Meester. Hier moet je naar op zoek: een baby, gewikkeld in een deken, liggend in een voerbak.”

Opeens kreeg de engel gezelschap van een groot engelenkoor dat God eervol toezong: “Glorie aan God hoog in de hemel, vrede voor alle mannen en vrouwen op aarde, in wie Hij zijn blijdschap vindt.” Terwijl het engelenkoor zich terugtrok in de hemel,

bespraken de herders wat er gebeurd was. “Laten we zo snel mogelijk naar Bethlehem gaan, zodat we met onze eigen ogen kunnen zien wat God ons zojuist openbaarde.” Ze holden richting Bethlehem. Daar vonden ze Jozef en Maria, en de baby die inderdaad in een voerbak lag. Ze zagen wat ze al geloofden. Ze vertelden aan iedereen die ze maar tegenkwamen wat de engelen over dit Kind hadden gezegd, en allen die de schaapherders hoorden vertellen waren diep onder de indruk. Maria bewaarde al deze dingen voor haarzelf en koesterde ze diep vanbinnen. De schaapherders keerden terug en konden hun mond niet houden; ze eerden en aanbaden God voor alles wat ze hadden gehoord en gezien. Alles was precies zo gegaan als hun verteld was! (Lukas 2:1-20).

Nadat Jezus in het dorp Bethlehem, in Judea, was geboren - tijdens het koningschap van Herodes - arriveerde er in Jeruzalem een groep geleerden uit het Oosten. Ze vroegen overal: “Waar kunnen we de nieuwgeboren Koning van de Joden vinden en Hem eer bewijzen? We hebben een ster waargenomen in

de oostelijke hemel die zijn geboorte aanduidde. We zijn op bedevaart om Hem te aanbidden.”

Toen Herodes lucht kreeg van hun vraag, was hij doodsbang - en Herodes was niet de enige, een groot deel van Jeruzalem met hem. Herodes liet er geen gras over groeien. Hij riep alle hogepriesters en godgeleerden van de stad bij elkaar en vroeg: “Waar zou de Messias geboren moeten worden?” “In Bethlehem, in Judea,” antwoordden ze hem. “De profeet Micha schreef heel duidelijk: ‘Jij bent het, Bethlehem, in het land van Judea, jij sluit niet langer de rij. Uit jou zal de leider voortkomen die mijn volk, mijn Israël, als een herder zal regeren.’”

Herodes regelde vervolgens een geheime ontmoeting met de geleerden uit het Oosten. Hij deed alsof hij net zo devoot was als zij en vroeg hun of ze hem konden vertellen wanneer de ster die de geboorte aankondigde was verschenen. Daarna vertelde hij hun de profetie over Bethlehem en zei: “Zorg dat jullie dit Kind vinden. Doe jullie uiterste best. Stuur

mij bericht zodra jullie Hem gevonden hebben, dan kom Ik onmiddellijk om Hem samen met jullie te aanbidden.”

Na deze instructies van de koning vertrokken ze. Opnieuw verscheen de ster, dezelfde ster die zij aan de oostelijke hemel hadden gezien. De ster begeleidde hen en bleef uiteindelijk hangen boven de plaats waar het Kind was. Ze waren de koning te rijk: ze hadden de juiste plek gevonden, en waren op het juiste moment aangekomen! Ze gingen het huis binnen en zagen het Kind in de armen van Maria, zijn moeder. Geëmotioneerd knielden ze neer en aanbaden Hem. Ze maakten hun bagage open en boden geschenken aan: goud, wierook en mirre. In een droom werden ze gewaarschuwd Herodes niet op de hoogte te brengen. Ze kozen een andere route en verlieten ongezien de regio. Ze keerden terug naar hun eigen land.

Nadat de geleerden waren vertrokken, verscheen Gods engel opnieuw in Jozefs droom en beval: “Sta

op. Neem het Kind en zijn moeder mee en vlucht naar Egypte. Blijf daar tot nader order. Herodes jaagt op dit Kind en wil Hem doden.’ Jozef gehoorzaamde. Hij stond op en vertrok in het donker met het Kind en zijn moeder. Nog voor de dag aanbrak, waren ze het dorp uit en een flink eind op weg. Tot Herodes’ dood woonden ze in Egypte. Met deze Egyptische verbanning werd vervuld wat Hosea al had verkondigd: “Ik heb mijn Zoon uit Egypte geroepen.”

Toen Herodes beseftte dat de geleerden hem hadden beetgenomen, werd hij woedend. Hij gebod dat alle jongetjes van twee jaar en jonger die in Bethlehem en de omliggende heuvels woonden gedood moesten worden. (Hij stelde die leeftijd vast op basis van de informatie die de geleerden hem hadden verstrekt.) En zo kwam uit wat Jeremia al had aangekondigd: “Een geluid werd gehoord in Rama, gehuil en veel geklaag. Rachel huilde om haar kinderen, Rachel weigerde elke vorm van troost, haar kinderen weg, dood en begraven.”

Later, toen Herodes stierf, verscheen Gods engel in een droom aan Jozef in Egypte: “Sta op. Neem het Kind en zijn moeder en keer terug naar Israël. Allen die het Kind wilden vermoorden, zijn dood.” Jozef gehoorzaamde. Hij stond op, nam het Kind en zijn moeder mee en ging Israël weer binnen. Toen hij echter hoorde dat Archelaüs zijn vader Herodes was opgevolgd als koning van Judea, durfde hij daar niet naartoe. Maar in een droom werd Jozef naar de heuvels van Galilea gestuurd. Bij aankomst daar vestigde hij zich in het dorp Nazareth. Deze verhuizing was de vervulling van de profetische woorden: “Hij zal een Nazarener worden genoemd” (Mattheüs 2:1-23).

